

Možda je najpriznatiji kao muzikolog. Počeo je Arnoldom Subotičanom, završit će sa Sorkočevićem Dubrovčaninom, sjever i jug, vječna naša boljka.

I dalje što da nabrajamo i ponavljamo kad uglavnom znamo. Ono u čemu je rođen, u što je uveden, što je izabrao i za što se je opredijelilo, tome je ostao vjeran do konca. Danas na ovu obljetnicu sjećajući se njega trebali bismo se okrenuti sebi i obazreti se oko sebe. Zamislimo ga danas i često pokraj sebe: u katedrali, ovdje na Institutu, na Fakultetu, u sjemeništu, po novicijatima, na stranicama *Svete Cecilije* možda i *Glasa Koncila*.

Plivao je protiv struje. Bilo je to teško, i bio je često gotovo osamljen. Da je možda danas živ, da li bi opet bio osamljen? Ljubav prema Crkvi, Domovini i glazbi, aktivna ljubav, zauzeta, stopostotna, ustrajna, nesebična, to je Vidakovićev amanet, to nam je njegova baština, to nam je kapital. Ne dopustimo da ono za što se je zalagao, da ono što je stvorio ostane mrtvi kapital. Ako nam sve to ostane mrtvi kapital, onda i ovakove komemoracije slaba su čast i usluga pokojnom maestru, dapače su provokacija.

Dragi Albe, mi Tvoji đaci, prijatelji, kolege nosimo te kao čovjeka, svećenika i glazbenika, nosimo Tebe, Tvoje ideje i Tvoja djela na sva četiri vjetra Lijepe naše; trebali bismo Ti to čvrsto obećati. Zaslužio si to. Hvala!

Program je nastavljen nastupom nekoliko redoviti i izvanrednih slušača Instituta koji su na glasoviru i orguljama izveli niz klasičnih djela iz naše i strane glazbene umjetnosti. S. Gertruda Anzulović (II g.) od-

svirala je na glasoviru opsežno djelo W. A. Mozarta: *12 Varijacija K. V. 265*, a Ante Sekulić (izv. sl.) izveo je na orguljama dvije skladbe J. S. Bacha: Korol »*Wachet auf, ruft aus die Stimme*« i *Preludij i fuga e-mol*. Zanimljivu *Sonatu za cembalo* neutvrđenog autora XVIII. st. iz grada Krka prezentirao je na glasoviru Dario Grbac (izv. sl.), dok je *Valcer As-dur* F. Chopina izvela s. Zorislava Radić (III g.). S. Mirja Tabak (II g.) nastupila je na orguljama sa skladbom B. Galuppija: *Allegro*, a s. Cecilija Milković (II g.) predstavila se na glasoviru s ovim skladbama: B. Kunc: *Mlado lišće — Draga priča* i C. Debussy *Arabesque I*. Stanovitu privlačnost izazvalo je djelo slovenskog skladatelja P. Ramovša: *Dve koralni predigri za orgle*, pisano suvremenim glazbenim izričajem, koje je na orguljama izveo Marijan Potočnik (IV g.). Tehnički prilično zahtjevnu *Sonatinu in F za klavir I*. Lhotke — Kalinskog izvela je s. Anita Sučić (IV g.). Završnu točku programa: M. Magdalenić: *Passacaglia* odsvirao je na orguljama Franjo Jesenović (izv. sl.).

Ovaj glazbeni program imao je značaj interne školske produkcije. No, bez pretjerivanja se može reći da su sve navedene skladbe izvedene korektno i proživljeno, što je, bez sumnje, plod marnog zalaganja i stručnog pedagoškog rada nastavnika Instituta. To je na kraju ove manifestacije potvrdio i predstojnik Instituta mo. A. Milanović izrazivši zahvalnost svima koji su svojom požrtvovnom suradnjom učestvovali te tako doprinjeli uspjehu ove komemorativne proslave.

Lj. G.

## GOSTOVANJE INSTITUTA U SLAVONSKOJ POŽEGI

Povodom 15. obljetnice svog plodonosnog djelovanja i smrti svog osnivača i prvog predstojnika M. Albe Vidakovića, gostovao je 17. svibnja ove godine zbor Instituta, kojim ravna sadašnji predstojnik Mo. Anđelko Milanović, u župnoj crkvi u Slavonskoj Požegi. Pristustvovalo je i nekoliko profesora Instituta.

Zbor je nakon mise u 9. s. izveo koncert s ovim programom:

1. L. Boëllmann: *Toccata*, koju je na orguljama izvela prof. Hvalimira Bledšnajder.
2. L. Refice: *Signum magnum (Znak je velik)* za zbor i orgulje.
3. Dvořák: *Pjevam Gospodinu pjesmu novu*, iz zbirke *Biblijske pjesme* što je uz orguljsku pratnju otpjevala s. Cecilija Pleša.
4. K. Odak: *Svrši stopi moje*, za mj. zbor i orgulje.
5. Ch. Gounod: *Ave Maria* — izvela s. Cecilija Pleša (mezzosopran).
6. B. Marcello: *Nebesa silna pjevaju*, za zbor i orgulje.
7. L. Boëllmann: *Prière à Notre Dame (Molitva našoj Gospi)* koju na orguljama interpretira prof. Hvalimira Bledšnajder.

Pod misom 10.30 s. zbor je, uz promjenljive dijelove, izveo melodioznu i pjevnu misu *Missa serafica* slovenskog skladatelja H. Sattnera. Zborom je ravnao Marijan Potočnik, student IV. godine našeg Instituta što mu je priznato kao diplomski ispit iz dirigiranja.

I na koncertu i na misi bilo je veoma mnogo vjernika koji su s velikim zanimanjem pratili ovaj glazbeni program. Stoga treba od srca zahvaliti na velikodušnom i širokogrudnom gostoprimstvu svih vjernika ovog slavnog i povijesnog grada, koji je nedavno proslavio 750. obljetnicu svog postojanja, a posebno velika hvala pripada preč. gosp. župniku J. Dumiću,

časnim sestrama koji su nas radosno primili i svojom požrtvovnom organizacijom učinili naš boravak u Požegi nezaboravnim.

U homiliji je preč. g. župnik J. Dumić kratko izložio sadržaj i smisao Evanđelja te nadovezao: »Danas je spomendan sredstava društvenog saobraćanja: tiska, radija, televizije. Ali najjače sredstvo društvenog priopćivanja, ljepota i vrednota jest umjetnost uopće, a od svih grana umjetnosti najviše »umjetnost nad umjetnostima«, a to je glazba. Mi znamo da se i najjača sredstva društvenog priopćivanja radio i televizija u svojim vrhunskim emisijama služe baš divnom glazbom, koja se i najradije sluša. A sv. Crkva, »majka i učiteljica« svijeta se oduvijek vrlo rado služila glazbom i to najodličnijim dijelom glazbe, svetom muzikom, koja je najviše oplemenjivala sveto bogoslužje. I najveći skladatelji svijeta su se »plasilali« da tako kažemo na religioznom, vjerskom području. U glazbi se »raduje srce naše« najviše, sveta muzika i uzdiže srce naše najviše k Bogu, onaj poziv Crkve »Gore srca« najviše time ostvaruje na taj način....

Danas imamo čast primiti u goste Institut za crkvenu glazbu iz Zagreba. To je najviša crkvena glazbena ustanova kod nas. Dat će i koncert za sve prisutne u crkvi, posebno za one, koji se danas osjećaju najviše sirotama, a to su naši dragi starci nemoćni i bolesnici. Nek se njihovo srce raduje u lijepoj, pobožnoj i umjetnički izraženoj pjesmi ovog najboljeg zbora. U okviru ovogodišnjeg divnog i vrućeg svibnja, neka se rascvate i svibanj srdaca svih sirota, potištenih i žalosnih, neka se napuni uzvišenim utjehama i radostima, koje može dati samo Gospodin u »kome se raduje srce naše«. I tako neka ova nedjelja, posvećena sredstvima društvenog saobraćanja, dobije u našoj župi svoje najuzvišenije osmišljenje.«

Na zajedničkom objedu izrekao je preč. g. župnik J. Dumić ovaj pozdravni govor:



*Mješoviti zbor Instituta s domaćinima*

»Gospodine profesore, svi ostali profesori, profesorice i članovi Instituta za crkvenu glazbu, koji ste danas stigli ovamo u Požegu!

Dobro nam došli!

Doživljam ovaj susret s Vama kao posebnu čast i to zato, jer ste Vi, kao glazbeni Institut zapravo ostvarena oporuka maestra Albe Vidakovića, koga sam vrlo dobro poznao, jer sam kroz 4 godine (1941—1945) pod njegovim ravnanjem kao bogoslov pjevao u katedralnom zboru. Tada sam mnogo toga vidio i doživio, zavolio glazbu i crkveno pjevanje, te mnogo toga naučio uz njega, uz pok. Franju Dugana, a prije toga kod Filipa Hajdukovića.«

Zatim je kratko evocirao posljednje susrete s Albom u kojima je bilo govora o poteškoćama oko osnivanja Instituta, a nešto kasnije na svećeničkom tečaju mu se pok. maestro tuži na ozbiljne smetnje srca.

»... Nisam još onda slutio da će toga proljeća kao grom odjeknuti vijest da je maestro Albe mrtav. Njegova veličina se sve više pokazuje nakon njegove smrti. A Institut je zapravo ostvarenje njegove zadnje, možda i najveće želje. To njegova oporuka i ostvarenje te oporuke. Institut je prošao svoje postaje križnoga puta i on je i danas stvarnost. On je naša rhovna crkvena glazbena ustanova. Kad Vas danas vidim ovdje, osjećam da iskupljujem dug velikog po-

štovanja prema Vašem utemeljitelju, dragom Albi, koga neću nikada zaboraviti i kome sam za toliko toga silno zahvalan. To je upravo jedan veliki razlog ovog susreta. A ovo sam Vam bio slobodan kazati, jer mnogi od Vas nisu osobno poznavali osnivača Instituta. Vaš zbor sam godinama slušao, kad ste nastupali i na Svećeničkim tjednima i na ostalim vrhunskim priredbama. Divio sam se erudiciji Vašega zbora. Dosta, mnogo rada, žrtve i — uspjeha!

Neke poznam i osobno. Tako profesorice s. Imakulatu, s. Ceciliju i vlč. Korpara, tajnika Instituta. Tako imademo, eto, neke »robbinske« veze već od prije. Oprostite, ako sam koga poznatoga zaboravio spomenuti. Ovom zgodom moram spomenuti i našu sadašnju orguljašicu i voditeljicu zbora s. Lidiju koja je studirala i radila na Vašem Institutu.

Hvala Vam od srca na Vašem današnjem koncertu, kojim ste i opet zasvjedočili ponovno svoju kvalitetu, a vjernicima pribavili posebni užitek i duhovnu pobudu.

Želim da se sada ugodno zabavite ovih nekoliko sati ovdje u Požegi, starom kulturnom središtu ovoga kraja. Neka Vam uspomena na ovaj susret bude lijepa, tako da taj susret donese što više duhovne koristi i pravog iskrenog prijateljstva u istim idealima!«

Priredio: *Lj. G.*